

קזנדמלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

"הרצחת וגם ירשח"ך. בפאור עזת תרפ"ט חדר 14
הערבים את חוזרים שחזו בחברו, ולאחר
הרצחת" ה"י"רשח" - הלזה יקרא יסטוס-קוו"ך.
ראו עמוד 5

ערב שבת קודש פ' נח
ה"י תהא שנת אראנו סגולות

שלד

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

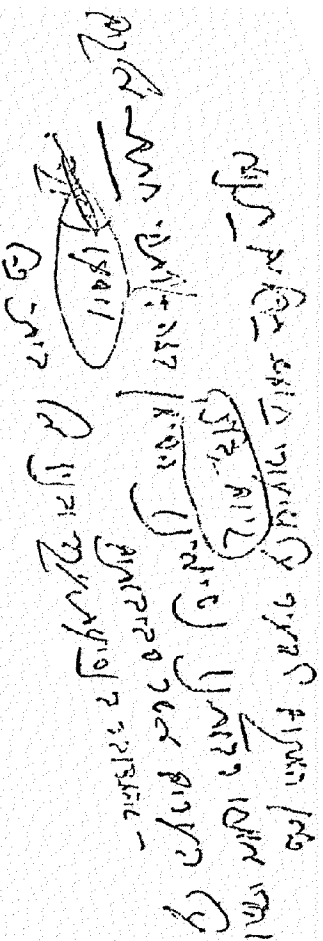
'קדו המיליון'

שע"י 'מרבז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

חת"ת מלך התזורה מנין?

לפנינו צילום נדיר מקטעי שהוסיף כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בכת"י"ק בסיום מכתב כללי מתחלת חודש מר-חשון ה'תשל"ד

(המכתב כולו נדפס בלק"ש ח"ז ע' 192 ואילך)

להלן פיענוח הכת"י:

כאן המקום להעיר על קיום, בל"ג, ישעורי תומש תהלים תניא.

והרי אמרו רבותינו נשיאנו חסימן בזה: ויסעו ותתי חתת אלקים על הערים אשר סביבותיהם

- שהמדובר בנסיעת יעקב ובניו אל בית אל.

תמצ' מע' 14

אי מהתי דיבר עם כ"י"ק אד"ש אודות עבודתו בהפנת המעיינות, ואמר לו כ"י"ק אד"ש שישי
לו ב' אופנים בזה: א) שיתעסק בהפנה בזמנים הפנויים רק לאחר שלמוד בהתמדה
ושקדוד, או ב) שאנשים אחרים יתעסקו בהפנה - בשלחותיו.

רב אי נכנס לכ"י"ק אד"ש בפעם הראשונה כשהוא מגודל זקן, ואמר לו כ"י"ק אד"ש: תודה
בעד הצלם אלקים.

לבעל-תשובה א' (מצרפת) אמרו לפני הנכסו להודות לתת לכ"י"ק אד"ש רק את הפתק
עם השמות שכתב ולא את הפתק הארד עם השאלות כו', וכך עשה השאיר בכיסו את
הפתק עם השאלות, וכ"י"ק אד"ש בירכו ויענה לו גם על השאלות שבפתק אשר בכיסו,
וכשיצא מהחידות הביט בפתק וראה שהתשובות היו לפי סדר השאלות הכתובות בפתק...

3 דבר מלכות – פרסום ראשון בלה"ק

הרצחת וגם ירשת? / משיחת ש"פ נח, ב' דר"ח מר חשון ה'תשל"א

7 זמן הגאולה

צא מן חתיבת / פרשת השבוע באור הגאולה

11 אמרות קדש – פרסום ראשון

לקט אנ"ק מבל"ק אד"ש מה"מ / מתאורכים הסמוכים לימים אלו

13 יומן תש"מ – פרסום ראשון

חלק שישי מתוך יומן תש"מ / מעש"ק פ' נח - ער' מר-חשון

15 כתי"ק – פרסום ראשון

חת"ת מן החורה מנין? / צילום מכת"י"ק כ"ק אד"ש מה"מ בסיום מכתב כללי תשל"ד

מערכת "יהי המלך"

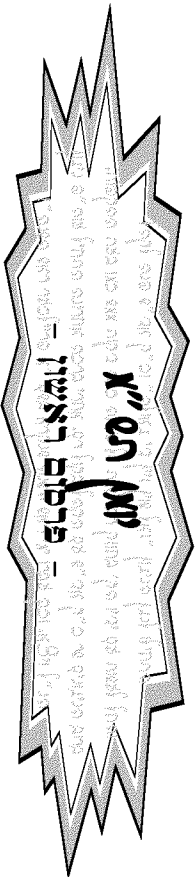
במסגרת: "פסחה משיח" שע"י "אגודת חסדי חב"ד" באה"ד"ק, תחת נשיאות כ"י"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמודי ה"קבוצה", "חייילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY #38, Kingston Ave. • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שובל האמונה 9/1, קרית-שמואל; מוקד: 26385 • טלפקס: 840-3153 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@tevision.net.il • אינטרנט: moshach.net/blind

אנו שמחים להגיש בזה לקהל קוראיו שיי חלק שישי מתוך יומן תש"פ מיום א' ד"ח חשון – עד ז' מר-חשון

היומן החל להתפרסם בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן כמידי שבוע עד ימית ה'תש"פ. נעשה ע"פ מס' יומנים של אג"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חייני" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתבו לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגזאות מי יבין" [תודתנו נתונה לארכיון "יעד שירות קודש" אשר הואל לפרסם יומן זה ע"ג גליונו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שירות קודש" תש"פ] נערך ע"י מערכת "דתי המלך" – ע"פ רשימה פרטית, כלי אחריות'

יוס א. אג"ת אג"ת: אחרי קריאתי בך כ"ק אד"ש את התממנים הנסעים כלמדי בקארקעס בניסיעה טובה ושתהא שנה טובה ומבורכת.

כסיום תפלת מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן "ופרצתי" (בניגון ד"שושמתח"י). בפתח בהתחייב עמדת הארחים הנוסעים וכן עמדו התי' השלוחים לסאיטעל (נ. היינוען) ובלרכם כ"ק אד"ש (תרגום חפשי): שתהא הנסיעה בשעה טובה ומוצלחת. שנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות. שישמע בשורות טובות.

הערב קרבל כ"ק אד"ש להחזרת, להלן ר"ד ממה שאמר לכ"י (מפי השמועה):

שאל ילד א' ללמלודיו וענה שלומד משניות וחופש, כ"ק אד"ש בחנו כפי בשלה ושאלי: אם יודע אדך הגיעו היהודים למצרים, ואם יש היום מצרים? וכשלא ידע עלנות פנה כ"ק אד"ש לאביו ואמר שכנראה אנו יודע מהתעשה בפולטיקה... יוהדי זקן שאל את כ"ק אד"ש: כמה יהי מקושר אליג וענה כ"ק אד"ש: כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר שהתקשרות היא ע"י לימוד תורתו, ולכן ילמוד גולה והסדרות וזמן לפון יעסוק במבצעים.

אלא לאותם ערבים שחרגו יהודים בתפ"ט – מסרו את חבריו!...

ובאים עוד בטענת, שבשלישים השנים האחרונות חבריו שייכת לערבים, והרי זה 'סטטוס-קוו'!...

מה כאן הסטטוס-קוו? – "הרצחת וגם ירשת!?" הם חרגו את היהודים שהי שם, ולאחרי ה"רצחת" ה' "ירשת" – הלזה יקרא 'סטטוס-קוו'!?

"חזקות" הן טענה חזקה, עד ש"סוקלין וטרופלין על החזקות"³ – אבל יש דין במשנה ש"חזקה" צריכה גם טענה, היינו, שכאשר באים לאחד (שמחזיק בקרקע) ישואלים אותו מדוע הן מחזיק בקרקע, והוא אומר "אזני יודע" – אין זו "חזקה". אבל אם הוא אומר "של אבי היתה" – אזי טענה זו, יחד עם חזקת שלישי שנים (לא צריכים לחכות שלשים שנה, אלא די בשליש שנים) – "הוי חזקה", אבל צריכה להיות טענה. ואם-כן, כיצד אומרים שיש לו חזקה מכיון ש"יצחת וגם ירשת" – הרי זו לא חזקה!

האם זה נקרא 'סטטוס-קוו'!?

ג. כאמור, מדוע היו צריכים לחוקק חוק? מישתו שאל אותי: מה ההבדל אם יחוקקו חוק או לא, הרי לפועל כך היא המציאות (שהיהודים לא גרים שם)? עניתי לו פשוט: כשמחוקקים חוק – אי-אפשר להתחדד מזה, ופרט שעל החוק הזה הסכימו כל 24 השרים, שזהו דבר נדיר שייעבידו חוק שעליו חתומים כל 24 השרים; ובחוק זה, כל השרים – מקצה הימין עד קצה השמאל – הסכימו לתת את חברון לאויב!

קנת, מכיון שזה כבר חוק – הרי זה

לעבור מא"ל לח"ל, שאז לא נמצאים ב"ארץ אשר גו' עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"², ופטורים ממצוות התלויות בארץ (כתרומות ומעשרות שחייבים הוא בא"י). וכן לחיפך – במחלף של 'ידעו כמימרא' לצד ימין ונכנסים מחוץ-לארץ לארץ ישראל, ומחוייבים בכל מצוות אלו, ומצאים ב"ארץ אשר גו' עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" – ואם-כן, אין קשר בין 'גבול' למחלף עשרה רגלים.

כיצד, אופוא, מחוקקים חוק שליהודי אסור לגור בחברון? ובפרט, שנמצאים שם אלו שצריכים להגן על בית-הכנסת של אברהם אבינו ומערת המכפלה? – כיצד מאשרת ממשלה יהודית לתת את חברון, תולת אבות מאבהים אבינו, לערבים? ב. מאחר וזה לא הועיל, פעלתי מכיוון אחר:

ראש עיריית חברון ערבי שנטל חלק (או אחי, או בן-דודו, או דודו) בפוגרום שה' בשנת תרפ"ט נגד היהודים, ובעת הוא ראש עיריית חברון – העיר שהיהודים מסרו לערבים; בו בזמן שידיעים בבירור, שהוא, או אחיו או בן-דודיו, נטלו חלק בפוגרום נגד היהודים!

ישנם עיתונים ותמונות מאותה תקופה, שעל פיהם יודעים לא ספק שהיתה לו שייכות לזה. וכפי שידועים מה שיש אז ליהודים: הרגו יהודים, והשאר נמלטו כשהם פוצעים. והוא (ראש העיר) אינו מסתיר זאת ואינו מתבייש בזה, אלא אדרבה, הוא מתפאר בכך שהוא גרש את אלו שאינם מאמינים במחמד (שה' משוגע כפי שכותב הרמב"ם), ולערבים אלו – לא לערבים שמבצרים,

3) קידושי פ, א.

2) עקב יא, יב.

שירושלים תהיה שייכת גם לנוים, רק מהפשים את הנוסח כיצד לומר זאת. כפי שדובר קודם אודות חב"ד, שרדמו את העולם כאשר אמרו שזה מהלך עשרה רגעים ממוערת המכנסת - כך גם בנוהל שירושלים, מתפשים נוסח כיצד לדמות את העולם.

ורוצים שפלוני ופלוני יאמרו מילה טובה, ובמילא זה יהושב שפלוני ופלוני נאחו, ומסכמים מראש שפלוני יחבב ויענו לו תירוץ, כפי שירדעים את כל העניינים הנעשים מאחורי הפרגוד.

ה. מיד לאחר המלחמה אילו היו שולחים את הרעבים שם להפשי כש"כספם וזהבם אתם" - הם היו שמתחם: כיון שהם שיערו בפשטות, שהדבר הראשון שיעשו הוא - לחסל את אלו שהי' להם קשר למעשי חב"ד, וכל השאר - יקחו מיד את כל אשר להם, וגם נקמו בנפש. כפי שהם עשו להחודים. ובדאי הם לא העלו על דעתם כלל שיניחו להם להשאר שם!

ובסופו של דבר, לא רק שמאפשרים להם להשאר, אלא נותנים להם כל מה שרוצים: מקודדים אותם להגדיל את עסקיהם, מורדים מהם עניינים של מכס - העיקר, שלא יגידו שהיהודים אמרו לנו לצאת מ"קריית מלך רב", שהיו זו לא דמוקרטיזם!... הערבים עצמם לא ציפו לכך, ורק לאחר שעבר זמן-מה ראו זאת בעיניהם.

ו. כבר שלש שנים מדברים כיצד ניתן למסור את ירושלים לנוים, וכעת מתכוננים לכך בפועל. וכאשר באתי בטענה, שאולי אותי: מהיכן אני יודע ומי סיפף לי את זה?

אננים, שמעונית זאת מבר-סמכה ובעל דעה, אלא שהשואל לא התכוון בצינות שאומר לו, ממי שמעונית, כיון שאז או שהי' עליו לילך

אבד', ויחכו שאם היו מ'רעיעשים' על כך ברבים [ליהודי אסור לומר "אם הייתי יודע קודם", אבל אם היו מ'רעיעשים' ברבים] זו הי' מניעה. קודם 'הרעעתי' על כך בהשאי, ובפירודי, זה לא הצליח, וחוקקו חוקי, וכעת זה 'אבד', אני מ'רעיעש' הלאה מצד 'הוכח תוכיח' - אפילו מאה פעמים!⁴, אבל זה 'אבד'.

ד. וברורשלים מתכוננים כעת לאותו דב⁵: רוצים לעשותה עיר עבור שלשת הדתות - מוסלמים, נוצרים, ולחב"ד, יהודים; ועוד עושים זאת באופן שממכשים את ההיסטוריה! אשר הנוסחה בזה היתה שירושלים תהא עיר הש"יית קודם כל לנוצרים, ואח"כ למוסלמים ובלתי-ברירה רושמים שגם להודים...

הרי ההיסטוריה האמתית היא שירושלים שייכת לעם ישראל, כי הרי היא עיר דוד, ועד שאפילו הנוצרים מודים שהטענה לבעלותו של אותו האיש, היא מכיון שהיא "עיר דוד" לכן יש ליאותו האיש, חלק בה, כלומר, גם הנוצרים מודים שקודם היא היתה "עיר דוד"; ועכ"כ המוסלמים שהגיעו מאחר יותר. ואם-כן, ירושלים שייכת ליהודים לא רק משום שכן צוה הקב"ה בתורה, אלא אפילו מצד ההיסטוריה.

ובאמת לא מתכוננים לכך רק עכשיו, אלא כבר לפני שלש שנים, כאשר כבשו את ירושלים, שלחו מיד שלוחים לוויגינגטון, לוותיקו, לנאצר ולחוסיון לשאל לרצונם והקשפתם בנוגע למעמדה של ירושלים, "קריית מלך רב".⁶

ומאז מתכוננים מה לעשות בירושלים, ואין להפכה לעיר עם שלשה בעלי-בתים, ורוצים

(4) ב"ם לא, א.
(5) ב"ז דאה גם ב'יחיד המלך' רטו ע' 12.
(6) תחלים מת, ב.

לפנינו צילום (מוקטן) נודר מאגרת כ"ק אדמו"ר מה"מ של"ט"א שבבשול"י הוסיף הרבי קטע שלם בכת"ק (ככל הידוע האגרת והכת"ק לא פורסמו עד עתה) לאחר הצילום מובאת בזה האגרת בתרגום חפשי ללשון הקודש

ב"ה ז' פ"ה תשי"ז
ברוקלין

ברכה ושלום
ביגעילגעסען רעפארט פון די דאקטוריריט, און (כ"ז יאר) צופורדען צו צעהען אזי קאסיס פון רעם איז ארוק צו ריז זעקציטאן שי און האב עם געבעטען אז ער זאל זיך באראטען אין דעם פיס די ספעצאל איסטען אין דעם, און אז ער זאל זיך באראטען אין דעם פיס די דעם זעקס פון זיך טעלען אין פארבינדונג מיט אייך, און דעם יחבדן זאל העלפען אז איך זאל קענען אנזאגען גוטעס וועגען דעם אינבאהל פון איינער ברייף און בכלל.

בברכה
ד' כ"ז תשי"ז - ברוקלין

הניי מאשר קבלת מכתבו עם הד"ח המצורף מהרופאים, והניי שמה לראות שעתוק מזה נשלח לר"ר וליגטון שי' וביקשתי ממנו להתייעץ בנוגע לזה עם המומחים בתחום זה, וכשיהיו בשורות טובות בזה ישמרו עמכם בקשר והשם ית' יעזור שהוכלו לבשר בשורות טובות בנוגע לחוכן המכתב שלכם ובכלל.

בברכה, בשם כ"ק אדמו"ר של"ט"א - מנח"י
[בשולי המכתב הוסיף הניי בכת"ק:] אָפּגעאַהאַלטען דעם אָפּשיקען פון בריף. און ערשט ערהאַלטען די צופרידענעשטע-לענדע רידיע אז אונד א היגער ספעציעליטיט איז געגען דעם ערשטען וועג. זיכער וועט דר. זעלנגסאן שי' שרייבען בפרטיות איינגעגשלאסען דאס בייגעלייגטע אין אייער בריף.

[לחלו מכת"ק בתרגום חפשי ללה"ק:] נתעכב משלוח מכתב. וזה עתה נתקבלה הידיעה המשמחת שגם מומחה מקומי הוא נגר הדרך הראשון. בודאי ד"ר זעלנגסאן שי' יכתוב בפרטיות. מוטגר בזה הנספחים של מכתבך.

לפינו לקט מעניין של ד' אורות מכ"ק אד"ש מרה"מ, שנכתבו בחצי הראשון של חודש מר-חשוון (וככל הידוע מתפרסמות כאן לראשונה)

אור"ח מ"ח תש"ז - ברוקלין

שלום וברכה!

[תרגום הפשי מאיריית]: שמהתי לקבל אורחתיכס יריעה ע"י הרה"ח א"א נ"ג עוסק בצ"צ מורה"ר . שנכנסתם לשותפות כדי לקנות . והנני מקודה שבאשר תתייצבו ברחבות יותר יתן השי"ת את ברכתו שיקויים הרהב פיך ואמלאהו, והיות שאצל יהודים רוחניות וגשמות הולכים יחד ה"י עליכם להוסיף גם בשיעורי הלמוד ואמירת תהלים, והפטים בזה (ככל האפשר), וגם אורות האמירה הנכלל להחליט בזה לאחרי החבונות מתאימה. ואני גם מקוה, לפי מה שכתבתי לכם באחד ממכתביי הקודמים, שאתם גם תוסיפו להפריש לצדקה מהעסק החדש - בערך אחת יותר מקודם לכן, ושגם בזה יקויים הרהב פיך ואמלאהו.

בברכה לבש"ט בעניינים הפרטים ובפנינים הכללים - ה"ק

□

ט"מ תשכ"א - ברוקלין

הור"ח א"א נ"ג עוסק בצ"צ
רב פעלים מורה"י חיים זוסיא ש"י

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מבי חשוון והקדמו וכן המשה הפיג שיקראו בעת רצון על הציון הקי של כל"ק מורה"ר זצוקללה"ה נב"מ ז"ע.

ומוכנת הפליאה והחמי"י, שכמעט אין ידיעות בהנוגע להפעלות בימי חשרי ובסיומו שמע"צ ושמה"ח - ימים כלליים לכל השנה ועיקרים בתוכי עניני דחודש תשרי כמבואר בכ"מ וק"ל ונתקבל בהנוגע לזה רק שורות ספורות. ובטח ימלא מי מהם בפרטיות הדרושה, ויהי רצון שתהיינה הכשרות משמחות - מתאימות להנדרש בזה.

ובזה גם בשוי"ט ע"ד התקדמות הכני" בכל הסוגים ובזריזות נפלאה עד שיגמרו בהקדם הכי אפשרי,

המצפה לבש"ט בכל האמור, וגם מקבלת פני האורחים שלש"ט שחתור מהכא להחם בשטומ"צ - ה"ק

ירושלים, ובמילא בירושלים העתיקה נשאר רוב ערבי, ולפי הדמוקרטי' הולכים אחד חרובי...
אפילו אם לפני שלש שנים דברו על כך בגלל שהוותיקן 'הרעיש' - הרי כעת הם שותקים, ומדוע פריכים לחרות אותם שוב?

ח. אך באמת יהידי הנ"ל [שרוצה למסור את ירושלים] זה לא שהיא אינו רוצה, אלא הוא אינו יכול להתנהג אחרת, מכיון שכל מיו נתחדד בין גוים, ואפי' ה"י אלה גוים טובים, חסדי אומת העולם, אזי הוא גדל יהידי טוב (א' פיניער אד"י), אך אין לו מושג כלל מה זה אמונה ובטחון בהקב"ה, הוא אינו יודע מה זה לא בכחות ולא בחושים שלו, הוא מעולם לא ראה מה זה אמונה ובטחון בהקב"ה ומה זה אמונה ביהדי אחר, אף פעם הוא לא "שעם" א"ז שהוא לא יודע אף "אובלים" זאת ואך מסתכלים בכלל על חיים שכאלו.

ובמילא, כאשר אומרים לו שאין להפעל מהומים כיון שהקב"ה נורח - אזי זה לא שהוא אינו רוצה [לא להתפעל], אלא אינו יכול!
אע"פ שכאשר שואלים אותו כיצד יכולה א"י להתקיים כד 22 שנה [אשר יש האומרים שהיא מחזיקה מעמד ע"פ תורת "מארכס" 8], אך האמת היא שגם ע"פ תורת "מארכס" אין שום הסבר עמ"י] - ומה תענה על-כך?
עונה הוא שעתה אכן אינו מבין זאת, אולם כלעיישעבור זמן מה ונתנו ידעונו במדע - אזי הוא יבין זאת...
אך כאמור, הוא אינו יכול ולא אנו רוצה.

(8) תורה חבתית הודגלת בביתול רכוש חפסי ובתספקת עבודה ומחיל לכל (יש קול מארכס).

לאותו אחד ולומר לו בפומבי שהוא מסכים אתי, ואת זה הוא לא רצה לעשות, או שהי' צריך ללכת אליו ולומר לו בפומבי שאינו מסכים אתי, שגם את זה הוא לא רצה, ולכן באמת לא רצה לדעת מי סיפד לני, וגם אני מצדי לא רציתי למסור את שמו.

ישנם כאלו שכאשר שואלים אותם הם שותקים, וישנם העונים שאינם יודעים מכל הסיפור אף שבאמת מודעים לזה, וישנם כאלו שכבראה אכן מעלמים מהם את כל הענין.

ונכשיו זה נכנס במד "צנחון" (שיקויים רצונם למסור את ירושלים), וכפי שמוכר בהסודות, שכאשר המניע הוא לנצח, אזי האדם אינו 'בעל-הבית' על עצמו, מאחר ומתגלה מדת הנצחון שבפשו ממקום כזה שאין דבר היכול לשנות זאת, לא השכל ואפילו לא הרצון!

ז. לאחור-מכן באים לעוד ענין: כיון שרוצים שהומים ישארו בירושלים כי אז דמוקרטי', אזי כאשר ירצו לחוקק חוק, יצטרכו ללכת אחר הרובו ומתו הרוב - בירושלים העתיקה חיים 65,000 ערבים, ולא יותר מ-400 יהודים שהתגבשו לשם ברומה [ואפילו אם יהי שם אלקי אלפיים או חמשת אלפים יהודים - עדיין אין זה מתקרב ל-65,000 ערבים החיים שם]. ואם-כן כשירצו לחוקק חוק יצטרכו לחוקק כפי שהערבים רוצים, מכיון שהם הרוב...
והרי המרבים אינם רוצים לצרף את ירושלים העתיקה עם חלקה האחר של

(7) ראה המסה "באיתי לגני" השו"ת פ"ח ואילך (סח"מ) באית לגני חריב ע"י כהן.

מדר זה במקדש לעילוי נשמה פאלין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלכ"ע ביים ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן זואל בו זיסוף ארי" לייב - נלכ"ע ביים ב' שבת ה'תשכ"ב ולילות משפתתם שחזו

צאת מן התלבוזה

פרשתנו ת, טז

גם כאשר נמצאים עדיין בזמן הגלות, במצב של מבול, לפני הגאולה – חנה כאשר ישנה קס"ד אצל יהודי שכבר הגיע הזמן דסיום המבול, וצריכים לצאת מן התלבוזה לעולם כפי שהוא במעמד ומצב ד"עולם חדש", גאולה שאין אחרי גלות – צריך יהודי לעשות את כל תוליו בו כדי לברר זאת, לשלוח שלוחים – בעל-חיים או בני-אדם, ושאר פעולות כוונ"ב, כלומר, לעשות כל התלוי בו למחר ולחד את הגאולה.

יהודי אינו יכול לשבת ולהמתין עד שהקב"ה יצוה עליו לצאת מהגלות אל הגאולה (מהמעמד ומצב שבתלבוזה למעמד ומצב ד"עולם חדש"), ולכן, כאשר יש מקום לסבור וקס"ד שכבר הגיע הזמן לצאת מן הגלות אל הגאולה – אזי עושה את כל התלוי בו כדי למחר ולחד את הגאולה:

ואף שהציגאה מהגלות אל הגאולה אינה יכולה להיות אלא ע"פ ציווי הקב"ה – מ"מ, כאשר הקב"ה רואה שיהודים משתוקקים וחפצים שהגאולה תהי' תיכף ומיד, יזרי ויאנס משיח נא", הרי זה גופא ממחר ומודו את ציווי הקב"ה יצא מן המיברה", לצאת מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלמה.

. ידועים אמנם דברי בעל הגאולה בג' תמוז, לפני הכנסו לקרון הרכבת המובילה לעיר גלותו: "לא מרצוננו גלינו מא"י, ולא בכוחנו ינונו מא"י, אבינו מלכנו ית' הגלנו כי' ורחמי ית' יגאלנו כי"; אבל אעפ"כ, כאשר הקב"ה רואה שיהודים נועקים יזרי ויאנס משיח נא" – הרי זה גופא ממחר את פעולתו של הקב"ה להוציא את בני' מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלמה.

(משחת ש"פ חוקת י' תמוז ה'תשס"ה – בפרת חוגה)

הרובים צריכים לפרסם הפס"ד ש"כלו כל הקצוין"

. יש לעורר עור"פ (כפי שאמרת כמ"פ) שהרובים צריכים לפרסם הפסקה-דין ש"כלו כל הקצוין", ובנוגע לתשובה (כהמשך דברי הגמרא ז'אין הדבר תלוי אלא בתשובה") – כבר עשו תשובה (כפי שאמר כי' מו"ח אדמו"ר כמ"פ שכבר עשו תשובה, וכבר השלימו כל עניני העבודה) ועתה נשאר רק הענין דגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש.

.. אין מן להכות ידו, כיזן שכבר סייעו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר תלוי אלא בבאת משיח עצמו – אין הדבר תלוי אלא בתשובה" ה' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בבאת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקנו... כפי שתני

מצרים אראנו נפלאות יו".

ובפרט לאחר שכבר נשלם החודש הראשון של השנה, "תשרי", אותיות "רשיט"2, שכולל כל השנה כולה, ועומדים ביום השבת הראשון לשלמות העבודה בעולם, שבו מודגש כללות ענין השבת שקשור עם ענין הגאולה, ובפרט יום השבת לאחר חצות, הזמן דסעודה שלישית הקשורה עם יעקב, שלישו שבאבות, כנגד גאולה השלישית ובהמ"ק השלישי13 (יביום השלישי קיזמו נח"י לפניו14), ומכוננים להקריאה בתורה: "לך לך גו' אל הארץ אשר ארץ", ציווי ונתנית-כח לכאז"א מישאל לכלל ישראל (עי' אברהם, היהודי הראשון, "אחד ה' אברהם"15) ללכת מהגלות אל הגאולה, ובאופן של הלכה כפולה (לך לך16) – שרומז גם על מהירות ההליכה, שהשלימות בה היא באופן ד"ארוז עם ענין שמייא18 – הרי בדאי וברדאי שכבר כלו כל הקצוין, וכבר עשו תשובה, ועכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו

.. עפ"י מרבן, שכשיעושים חשבון-צדק בסיומו של השבוע הראשון לעבודה בעולם בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תחת שנת נפלאות בה", ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו (כנ"ל .) – צריך הדבר להובטא בתוספת זהירות והיזור בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י דוד מלכא משיחא, "דוד מלך ישראל חי וקיים".

(קטעים משיחת ש"פ נת, ד' מר-תשנ"ה חנוכה ב - חוגה)

- 11) חנוכה ז' טו.
- 12) כנ"ל חנוכה 43.
- 13) ראה לקיים ח"ש"י ע' 231. וש"י.
- 14) חושיע ג' ב' ובמפרשים.
- 15) רמב"ם ז' טו.
- 16) לקנין משייכות דכפל לגאולה, בדרשת חז"ל (לי"ש לך לך- ונרו) "חמש אותיות נכפלו וכו' לשון גאולה" (ראה ד"ה לך לך תר"י. ועד) – נפ"י ג' י"ל שגם הפפל ד"ית נח" (ש"י) גם להפיל דעבת .)
- 17) דניאל ז' ג.
- 18) ויש לברר הדיק ד'ענין שמיא" – שאן שהענינים באים מן הארץ (ואז יעלה מן הארץ), ממש נקשרם "ענין שמיא", ע"ד רובונמת ענין הקשית, שגושה מלשונות קוני המשש בעניני (כנ"ל ס"ל) – ולהעיר דמח"ת דאחמייא גבתיז חשכיז חסודייא דחסודא דלא יתי סח"ת.
- 19) חשי ד"דוד עתסי, יכתיב חסר, שיש דודו שז"א חסוכי לכת לפי סבד"קיס מנודים הדי' (פרש"י ע' 2). ק"ז על שחת מ"ד חגיגת שז"א סתם שז"א-הי' ענד סכ"ל" – (פסחות סוכות) ובש"ת רח"ת דאחמייא גבתיז חשכיז חסודייא דחסודא דלא יתי סח"ת.
- 20) חשי ד"דוד עתסי, יכתיב חסר, שיש דודו שז"א חסוכי לכת לפי סבד"קיס מנודים הדי' (פרש"י ע' 2). ק"ז על שחת מ"ד חגיגת שז"א סתם שז"א-הי' ענד סכ"ל" – (פסחות סוכות) ובש"ת רח"ת דאחמייא גבתיז חשכיז חסודייא דחסודא דלא יתי סח"ת.
- 21) ראה מ"א ש"ש סק"ז.
- 22) ראה ש"ש ס"ד. ובסידור אד"ר: "ע"פ הקבלה אין לקדש הלכה עד אחר ז' ימים למו"ל" (וראה בארכה חמת כי' אד"ר במסוד תורה אור רמה, א"ב. ובסידור עם ד"א"ח שא"א, א"ב). שער הפול פ"ל ס"ב. וש"י.
- 23) ש"י"ע ש"ס ז"ב.
- 24) כמ בחודש ז' ימים.
- 25) למ"ל* חוה ביום י"א בחודש.
- 26) ראה חנוכה ז' כ"ק אד"ר ושער הפול ש"פ, שמסעם זה לא ה' אד"ר מקפיד (במח"ת חזרו) להמתין עד אחר ז' ימים, אבל פשוט שחליק בזה באם דים במינין ש (כ"ל כ' וחדשי החורף אינם מעוננים.

עכשו אין הדבר תלוי אלא במשיה צדקנו עצמו

והדגשה יתירה . . . בנוגע לחשבון-צדק בשבת פרשת נח בשנה זו:

ובהקשר זה – שכינו שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניגי העבודה, וכל גם פחדות הפתורים, ועומדים מוכנים (עמדו הפן כולכם!) לקבל פני משיה צדקנו, הרי, מסקנת החשבון-צדק (חשבון-צדק דייקא, חשבון אמיתי) שעושים בימינו אלו, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלמה בפועל במשיה

ובפרטיות יותר:

גם כשידע איניש בנפשי מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיה צדקנו, כי, העבודה **דכללות בני"י** במישו כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדת לבוא להשלמות דהגאולה (שתלוי"י במעשינו ועבודתנו (ד) כל זמן משך הגלות"י) – **נסתיימה ונשלמה**, ואין ביאר הסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסד בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', ה"י ענין **פניו** שרדאי צריך לתקנו ולהשלים, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמגמ ושלמות מעשינו ועבודתנו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה, וכינו שכן, גם התיקון והשלמות דהפסד היא בכל יותו, ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלמה.

ובמגוון אחר: כללות בני"י שהם "קומה אחת של ימיה"י² נמצאים במעמד ומצב דאדם שלם בכל רמ"ח אבריו ונשי"ח גידיו, הן ברותניות (רמ"ח מ"ע ושיס"ה מל"ת) והן בשמיות, והחסרון הדפסד הוא כמו מיוחש או חולי קל וחיצוני באבר פרטי שתקונו ע"י רפואה קלה ומחירה, כמ"ש³ "רפא רפא", שניתנה רשות (וכח) לרפואה לרפאות⁴, כולל ובמיוחד הרפואה שע"י התשובה (אדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם"י⁵), ועד לשלמות הרפואה שהיא (לא רק מכאן ולהנא, אלא) עוקרת את החולי **מלפער**⁶.

ואם הדברים אמורים בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין, על אחת כמה וכמה לאחרי שעברו כמה עשיריות שנים, יותר מארבעים שנה ש"נתנו ה' לכם לב לעית ועינים לראות ואזנים לשמוע"י.

ועינא"כ בשנה זו – התיב"ג – שהי"ת שלה (לאחרי ובוסיפה לשנה שלפני, התיב"ג, ה"ת שנת נפלאות אראנו) ה"י תחת שנת נפלאות בה"י, "נפלאות בכל"י", אבל מכל כמ"י⁸ (בגמטריא) "קב"י⁹, שכולל כל העינים כולם¹⁰ (נוסף לכך שהאות ב' היא אות השימוש לכל העינים), ולכל לראש ובעיקר ה"צפלאות" דהגאולה האמיתית והשלמה, "לעמי צאת מארץ

- (1) תנאי רפלי"י.
- (2) תנאי ר"י נצבים. ובלי"ת.
- (3) משפטים כא, טו.
- (4) ברכות ס"ט ס"א, ושא"ג.
- (5) יומא פ"י ס"א.
- (6) ראה אפסיל לרמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ב. ועוד.
- (7) תנאי רפ"י.
- (8) ראה ב"ב ס"ג פ"ג ואיל"י.
- (9) ראה חידושי הח"י שם.
- (10) כולל גם רחפת העינים תבלתי-ציויים שומדים בתב"ב "כ"י" (ראה המשך תשי"ב ח"א פ"צ) – ע"י ה(חשבון-צדק ה)תשובה.

חוזר ומדגיש כמ"פ שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומתכה לכא"א מישראל שיפתח את הדלת ויחשוב את הגאולה לתוך החדר!!... (מקוצט מדברי כ"ק אד"ש בעת ביקור הרבנים הדאשי"ם, אור לוי מרחשוון ה'תשנ"ב - מונה)

המאורות לאחרונה – א' הסימנים דביאת משיח

בתקופה האחרונה מתרחשים מאורעות שאין עליהם כל ביאר בדרך הטבע, ובי' המקור – מעולם לא שיערו שאצל פלוגי בן פלוגי ישנם תכונות טובות כל כך, ומעולם לא שיערו שאצל פלוגי בן פלוגי ישנם תכונות כאלו שהם באופן הפכני

ובכן, הביאור היחיד שמצאתי לעת-עתה בענין זה, הוא – שדבר זה הוא א' הסימנים דביאת משיח (ובפרט כאשר מתפשים סימנים כאלו):

בסוף דניאל ישנו פסוק המתאר את הזמן שלפני ביאת המשיח – שאז "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים גו", ובנדו"ד: כל זמן שישנו מצב של ערוביבא – הרי יתכן שיהי' אצל מלישות טוב או הפכו באופן של **העלם**. אמנם, כשמתקדמים לזמן דביאת משיח – אזי **מתבררים ומתבלבים** כל העינים, ובמילא, מתגלה הענין **הטוב** אצל פלוגי בן פלוגי, **והפכו** – אצל פלוגי בן פלוגי, וכל זה – בגלוי וברבים כו', ואין כאן המקום להאריך בה.

– בעצם, ה'י מספיק כבר בסימנים שנתבארו בסוף מסכת סוטה ובמסכת סנהדרין, מבלי שייצטרכו בסימנים נוספים... אמנם, כאשר הקב"ה רואה שומצאים בגלות ואעפ"כ ישנים שיהיה קריבה (מ'שלאפט געשמאקאן-הרייט"י)... הרי זו חוכמה שיש צורך ב"סימן" נוסף.

וכן, ה'י גם סימן נוסף – שנתגלה דבר טוב שמעולם לא שיערו! אמנם, כאשר גם סימן זה לא הועיל – ה'י סימן הפכני!

. . . ובונוגע לפועל:

יש להשתדל **לעצור את הדבר**, ובכן, מה שאנכי יכול לעשות בענין זה, ומה שכא"א יכול לעשות בענין זה הוא – לפדסם (בפה או בכתיבה) את דבריהם של גדולי ישראל אודות הקיווי הפצי' והדרישה לביאת משיח צדקנו,

כולל – פס"ד הרמב"ם בסיום וחותם ספרו: "באותו הזמן .. יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישנו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", אשר, גם ענין זה הוא חלק מספר של "הלכות הלכות", ותוכן החלכה – שהחכמה לדבר ומעין זה צריך להיות כבר ב"עקבות משיחא", ע"י העבודה דהפצת המעיינות חוצה, היינו, שה"מעיינות" עצמם באים באופן של הפצה, גם במקום ה"חוצה", שהרי צריכים כבר לפעול ביאת משיח כפשוטו!!

(תשחת ליל ז' מר-חשוון ה'תשס"ו – בלתי מונה)